

Sisällysluettelo:

Lippukunnanjohtajan terveiset	2-3
Isokipparin terveiset	4
Nahkalilja 2023	5
Kesäleiri NaSi 90 vuotta	6-7
Explorer Belt	8-9
Matkapurjehdukset	10-14
Archipelago Race.....	15-16
Täplärapujen retki	17
Halloween retki	21-23
NaSin ryhmät	24

Päätoimittajat: Emilia
Jemina

Kiitos: Katie
Henri
Mihhku
Minnea
Lotta N
Siiri
Oliver
Urho
Amma
Täpläravut
Pinja
Lotta A

Lippukunnanjohtajan terveiset

Hyvät Naantalin Siniset,

vuosi 2023 lähestyy loppuaan ja onkin jälleen itsenäisyyspäivän juhlallisuuksien aika. Samalla myös lippukunnan 90. juhluvuosi tulee pian päätökseen. Toivon, että toimintamme voi jatkua vielä toisetkin 90 yhtä riemukasta vuotta. Kuten kirjoitinkin kevään Sinihaihin, on tuohon yhdeksäänkymmeneen vuoteen mahtunut useampi sukupolvi partiolaisia. Ihmisten lisäksi lippukunnan historiaan on kuulunut koulutusaluksia, leirejä, retkiä, koulutuksia ja ennen kaikkea valtavasti ikimuistoisia partiohetkiä kunkin lippukuntalaisen partiouralla.

Tänä syksynä oma partiourani täyttää kymmenen vuotta. Aloitin partioharrastuksen lokakuussa 2013, kun kolomme sijaitsi vielä Nuhjalassa. Käsitykseni partiolaisista perustui niihin aikoihin vahvasti stereotypioihin, erityisesti Aku Ankkaan. Paras ystäväni Ada kuitenkin rohkaisi minua menemään hänen mukaansa partiokokoukseen. Mielikuvani siitä, mitä partioharrastus on, muuttuikin hyvin nopeasti. Partio on uusia tuttavuuksia, ystäviä, kädentaitoja, yleissivistystä sekä nousujohteista itsensä ja maailman kehittämistä aina parempaan suuntaan.

Partiossa oppii tarttumaan toimeen, pyrkimään uusiin rooleihin kehittääkseen omaa toimintaansa ja edistääkseen partiotoiminnan tavoitteita. Ajatus siitä, että haluan jonain päivänä pyrkiä lippukunnanjohtajan tehtävään, heräsikin ensimmäistä kertaa jo samoajana. Silloin mieltä kuitenkin painoi ajatus siitä, että muut olivat harrastaneet partiota minua pitempään. Miten minulla voisi mitenkään olla riittävää osaamista kyseiseen tehtävään, jos minulta puuttuu arvokasta kokemusta sudenpentuna ja seikkailijana?

Jälkiviisaana voin todeta, että edellä mainittu huoli oli aivan turha. Kokemus ei perustu ainoastaan partiossa, tai missään muussakaan organisaatiossa, vietettyihin vuosiin, vaan siihen, mitä kokemuksistaan oppii ja miten opittua soveltaa jatkossa. Eikä osaaminen perustu ainoastaan kokemukseen. Osaaminen on kokonaisuus, johon kuuluu kokemuksen lisäksi persoonapiirteet, ihmisen kyky reagoida erilaisiin tilanteisiin ja miten toimii erilaisten ihmisten kanssa. Se ei kaada maailmaa, vaikka partioharrastuksen aloittaa vasta myöhemmässä vaiheessa elämää, on se sitten 13-vuotiaana tarpojana tai 37-vuotiaana perheenäitinä. Usein pienempikin kokemus riittää aivan täysin aloittamaan uudessa partiotehtävässä. Oma into oppia uutta ja kehittyä on se, mikä ratkaisee.

Lippukunnanjohtajuus, tai mikä tahansa pesti partiossa, ei ole ylitsepääsemättömän vaikea. Partio on paikka, jossa tuemme toisiamme oppimisen tiellä, on lupa epäonnistua ja kehittyä. Erilaiset roolit opettavat kukin jotakin uutta. Aktiiviset yksilöt

partioliikkeessä mahdollistavat tämän korvaamattoman toiminnan jatkumisen ja heidän panoksensa on ehdottoman tärkeä. Partiolaisia arvostetaan myös partioliikkeen ulkopuolella, sillä useimmiten partiolaisten nähdään olevan yksilöitä, jotka pyyteettömästi ajavat tämän yhteiskunnan asioiden parantamista.

Haluankin kannustaa teitä jokaista nasilaista pyrkimään aina siihen, että kehittäte omaa osaamistanne, mutta ennen kaikkea myös autatte toisianne onnistumaan ja oppimaan. Toistemme tuki, turva ja kannustus ovat niitä korvaamattomia asioita, jotka tekevät partiotoiminnasta innostavaa.

Toivotan teille kaikille oikein hyvää itsenäisyyspäivää ja pian alkavaa uutta vuotta!

Partiovasemmalla,

Katie Astin

Lippukunnanjohtaja

Isokipparin terveiset

Purjehduskausi 2023 tuli loppuunsa yhtenä lokakuuisena maanantaina 16.10. Tokka-Lotan noustessa jälleen talviunille kuivalle maalle. Vene saatiin talvikuntoon ahkerien talkoolaisten toimesta ja vene on nyt peiteltynä odottamassa tulevan kauden pidempiä matkapurjehduksia.

Kuluneena kautena Tokkis kävi pitkästä aikaa Katinkarissa kesäleirillä, kiersi saaristomerta niin Suomen kuin Ruotsin saaristossa matkapurjehdusten merkeissä sekä koulutti eri-ikäisiä nasilaisia lukuisilla ilta sekä viikonloppupurjehduksilla.

Kesän purjehdusten jälkeen Tokkis kaipasi vähän huoltoa. Muun muassa vessaan vaihdettiin uusi pumppu ja mittaristoa huollettiin. Huoltotoimenpiteiden jälkeen oltiin valmiina tuleviin kisoihin. Kauden loppupuolella kisattiin partioveneiden välinen Archipelago race. Viime vuoden voiton jälkeen tavoitteena oli pitää pokaali Nasilla, mutta valitettavasti tänä vuonna sijoituimme kolmansiksi.

Talvella on hyvä ruveta suunnittelemaan tulevia kunnostuksia ja tulevaa purjehduskautta! Ensi kaudelle on taas luvassa matkapurjehduksia sekä The Tall Ships Races!

Kiitos kuuluu kuitenkin teille, veneellä purjehtineille ja veneen kunnostukseen sekä huoltoon osallistuneille. Ilman teidän työpanosta ei Tokkiksella purjehdittaisi.

Isokippari myös kääntää katseensa kohti tulevaisuutta, koska nyt on minun viimeinen kauteni tässä pestissä. Ensi vuodesta alkaen nyt kakkosmiehenä toiminut Samu ottaa tämän pestin virallisesti vastaan ja itse siirryn taustajoukkoihin. Samu toimii isokipparina vuoden 2024, jonka jälkeen on aika etsiä pestiin joku muu. Olisitko se mahdollisesti sinä?

Nähdään talkoissa ja seuraavan kauden purjehduksilla!

Purjehdusterveisin,

Tokka-Lotan isokipparit Henri Reivolahti & Samu Nurmi

Nahkalilja 2023

13.5. lauantaina osallistuin Nahkalilja - tapahtumaan. Nahkaliljassa on tarkoituksena kävellä joko 40, 50 tai 60 kilometriä 24 tunnissa 8 kilon repun kanssa. Suoritin 40 kilometrin kävelyn.

Ennen kävelyä oli hyvä juoda, syödä ja nukkua hyvin. Näillä eväillä olin valmis kävelyyn.

Sitten kävelypäivä koitti. Jännitti alkuun, että onnistunko tässä vai en. Matkaan lähdimme lauantaina klo 11:15. Sain käteen kartan, johon oli piirretty reitti, jota seurattiin. Matkan varrella oli taukopisteitä.

Matkan aikana piti muistaa syödä suolaa, juoda riittävästi vettä ja pitää taukoja.

Usealla tauolla, riittävällä veden saannilla ja syömällä kävelyn aikana selvisin maaliin. Olin maalissa klo 1:50. Sain suoritusmerkinnän, joka kiinnitetään partiovyöhön.

Kokemus oli huippu, vapauttava ja rohkaiseva itseä kohtaan. Olin yllättynyt, että jälkipäivien kivut olivat lievät.

Iloisena saavutuksestani kannustan muitakin haastamaan itsensä!

Kirjoitti, Mihkku

NASI 90 vuotta kesäleiri 15.-18.6.2023

Torstaina 15.6. keräännymme kolon pihalle klo 12 odottamaan bussin lähtöä kohti uutta odottamatonta kesäleiriä. Pääsimme perille leiripaikalle, joka oli myös tänä vuonna, ihana Katinkari. Rupesimme heti paikalle päästyä kokoamaan telttoja ja viemään tavaroita paikoilleen. Päivä kului paikkoja tutkiessa ja illalla suoritettiin pakollinen uiminen ja saunominen ennen iltapalaa. Lippu laskettiin ja leiriläiset menivät nukkumaan tietämättä mitä tulee tapahtumaan, nimittäin yöllä suoritettiin leiriläisille leirikaste. Sen jälkeen he pääsivät kuitenkin jatkamaan uniaan rauhassa.

Perjantai alkoi lipun nostolla ja maittavalla aamupalalla. Seikkailijaryhmä Merimetsot olivat purjehtineet veneen ennen leirin alkua Katinkariin, ja sudenpennut saivat olla ensimmäisenä purjehdus vuorossa. Samaan aikaan seikkailijat ja tarpojat saivat laukaista pelastuslautan, uida sen luokse ja kiivetä sen sisälle katsomaan. Sudenpentujen tulon jälkeen syötiin täydentävä lounas ja jatkettiin puuhastelua. Seikkailijat ja tarpojat jaettiin kahteen ryhmään, toiset pääsivät purjehtimaan ja toiset saivat kokeilla, miltä jollailu tuntuu. Välipalan nauttimisen jälkeen paikkoja vaihdettiin ja sudenpennuille oli tiedossa mukavia pihapelejä.

Oli pienen levähdystauon paikka ja siitä jatkettiin suoraan leiriolympialaisiin. Lajeina toimivat esimerkiksi pelastusrenkaan heitto, ihmispyramidi ja vedenkanto käsillä. Illasta vielä uitiin ja saunottiin. Leirillä kävi tänä iltana odottamaton käänne entiselle lippukunnanjohtajallemme Nikolle, kun hänet noudettiin merivartioston toimesta omiin polttareihinsa.

Lauantaiaamuna nostimme lipun ja söimme aamupalaa tavalliseen tapaan. Aamupäivä lähti heti käyntiin sudenpentujen suunnistuksella, samaan aikaan seikkailijat ja tarpojat tekivät itselleen leiripaitoja. Lounaan jälkeen sudenpennut saivat mennä tekemään omat leiripaitansa ja muut uivat samalla, kun samoajat siirsivät rasteja kauemmas seikkailijoiden ja tarpojen suunnistusta varten. Seikkailijat ja tarpojat lähtivät suunnistamaan, ja sudenpennut nauttivat uimavuorostaan. Muutaman tunnin jälkeen seikkailijat ja tarpojat pääsivät viimeiselle rastilleen, jossa tehtiin trangialla päivällistä. Ohjelmassa oli seuraavana vakituinen iltanuotio, johon lähdimme kävelemään, kun

kaikki olivat saapuneet suunnistamasta. Iltanuotiolla laulettiin, leikittiin ja pelailtiin. Sieltä saapumisen jälkeen leirin valtasi hiljaisuus.

Sunnuntai alkoi heti omien tavaroiden pakkaamisella, leirin purulla ja paikkojen siivoamisella. Leirin aikana oli mahdollista kerätä itselleen leirimammonaa hyvillä teoilla, jonka sai leirin lopussa vaihtaa herkuiksi. Kaikille oli vielä tarjolla makkaraa sinapilla ja ketsupilla varustettuna. Leiripaitojen kuivuttua, kaikki laittoivat vielä omat nimensä toisten paitoihin ja niin ne olivat valmiit. Leiri alkoi käydä päätökseen ja ihmiset alkoivat valua bussille päin, muutamat jäivät siirtämään Tokka-Lottaa takaisin Ajolanrantaan. Nousimme bussin kyytiin ja lähdimme kohti Naantalia.

Explorer Belt - Kaikki selviää aikanaan

Mikä ihmeen EB?

Explorer Belt, tutummin EB on Suomen Partiolaisten järjestämä kansainvälinen partiomatka noin 18-28 -vuotiaille partiolaisille. Matka kestää noin kuukauden ja suuntautuu yhteen tai useampaan kohdemaahan. EB:n kolme keskeistä elementtiä ovat vaellus, kiertoajelu sekä niin kutsuttu kaikki selviää aikanaan -mentaliteetti.

Vaelluksen aikana osallistujat pyrkivät vaeltamaan pareittain vähintään 200 km kymmenen päivän aikana ja tutustuvat kohdemaan kulttuuriin ja paikallisiin asukkaisiin. Vaelluksen aikana oman kännykän tai rahan käyttö ei ole sallittua, vaan tarkoituksena on turvautua saatuun apuun ja näin luoda kontakteja paikallisten kanssa.

Tavallinen vaellusmaisema, lämpötila keskimäärin noin 30 astetta.

2020 syksyllä väkiersin oman hakemukseni, joka sisälsi mm. Tee-se-itse myyrän jonka olin virkannut, pakkasin hakemuksen postiin. Reilun kuukauden päästä sain kirjeen, jossa kerrottiin että minua ei valitettavasti ollut valittu mukaan. Helmikuussa sain kuitenkin sähköpostin, jossa kerrottiin erään osallistujan peruuttaneen osallistumisensa, joten minulle tarjottiin peruutuspaikkaa. Otin paikan vastaan. Seuraavalla viikolla kuitenkin ilmoitettiin tapahtuman siirtyvän vuodelta 2021 vuoteen 2023. Olisi siis yhä odotettava reissua.

Tänä vuonna heinäkuussa koitti vihdoinkin hetki, jolloin päästiin nousemaan reissubussin kyytiin. Laiva kuljetti meidät Ruotsiin, josta ajoimme Tanskan ja Saksan läpi Tšekkiin. Matkan aikana pääsi hyvin tutustumaan matkakavereihin, joista muutaman tunsin etukäteen nimeltä ja suurin osa olivat aivan uusia tuttavuuksia minulle, mukaan lukien oma vaellusparini. Matkalle saattoi siis hakea yksin tai jo tutun vaellusparin kanssa.

Tavallinen tauko sisälsi matkan taltiointia, varpaiden tuulettelua, evästä ja huilailua.

Pian Tšekkiin päästyämme bussi pudotti meidät pareittain, ilman puhelimia ja omaa rahaa, meille tuntemattomaan paikkaan. Bussissa oli vielä jännittänyt valtavasti mitä edessä oikein tulisi olemaan, mutta bussipysäkillä muiden vilkuttaessa matkaansa jatkavasta bussista jännitys alkoi hälvenemään. Vaellus oli alkanut, mukanaamme oli kartta ja kirjekuori. Oli siis aika selvittää missä olimme ja missä meidän pitäisi olla kymmenen päivän päästä.

Kohtasimme matkallamme pääasiassa ystävällisiä ja avuliaita ihmisiä ja saimmekin majapaikkoja takapihoilta ja meille tarjottiin päivällistä. Tšekkiläisten englanti on varsin vaihtelevaa, nuoret puhuvat hyvin, vanhemmat vähemmän. Kävimme kuitenkin paikallisten kanssa monia mielenkiintoisia keskusteluja ja opimme uutta tšekkiläisestä kulttuurista. Vaelluskilometrimme jäivät lopulta hieman vajaaksi 200 km, koska toisena päivänä saamani rakot vaivasivat sinnikkäästi matkan tekoamme, vaikka varakenkäni eivät enimmäkseen hiertäneetkään lisää. Vaellus oli silti antoisa kokemus, vaikka siinä hetkessä tuntuikin varsin rankalle. Fyysisen suorituksen lisäksi on melko uuvuttavaa, kun ei tiedä mitä päivä tuo tullessaan.

Kiertoajelun aikana palasimme jälleen yhteen koko porukan kanssa ja tutustuimme lisää Tšekkiin. Perinteisten Praha kohteiden lisäksi vierailimme mm. muutamassa linnassa, hopeakaivoksessa ja panimossa. Mielenkiintoisia luontokohteita oli tippukiviluola ja erityisesti Euroopan suurin hiekkakivikaari, joka on tunnettu myös jostain Narnia-elokuvasta. Tutustuimme myös paikalliseen partiokulttuuriin vierailemalla partioleireillä.

Hiekkakivikaari ja koko matkaporukka.

Kuukauden tiivis yhteiselo ja tutustuminen uuteen kulttuuriin oli antoisa kokemus, joka tarjosi mahdollisuuksia oppia itsestään, sekä tarjosi bussillisen uusia ystäviä, joiden kanssa toivotettiin toisillemme näkemiin heinäkuun lopussa.

Paikallinen partioleiri ja sen auringonlasku.

Seuraavan kerran EB oletettavasti järjestetään vuonna 2025, lähdetkö sinä silloin kokemaan miltä tuntuu, kun ei tiedä mitä seuraava risteys tuo tullessaan.

-Lotta

Matkis I 2.-6.7.2023

Ensimmäisenä päivänä lähdimme Ajolasta ja menimme Lappooseen. Matkalla oli todella pahaa ruokaa lasten mielestä. Illalla emme edes ehtineet pelaamaan minigolfia, koska tulimme liian myöhään satamaan.

Seuraavana päivänä nokka oli kohti Sottungaa. Matkalla Sottungaon päin satoi kaatamalla vettä joten oli helppoa pestä kansi samalla. Saavuimme Sottungaon viiden aikoihin ja osa porukasta kävi saunassa ja uimassa. Meidän oli tarkoitus lähteä

illalla yön yli purjehtimaan mutta oli liian kova sivutuuli, että päätimme lähteä vasta seuraavana iltana.

Kuitenkin tuuli oli koko päivän niin kova sivutuuli, että päätimme olla vielä päivän Sottungassa. Kävimme päivän aikana pyörillä kaupassa, kauppaan oli 6 km. Oliverin pyörästä puhkesi kumi joten hän juoksi 7.5km släbäreillä. Illalla lähdimme purjehtimaan yötä vasten Rödhamniin. Yöpurjehtiminen oli kivaa!

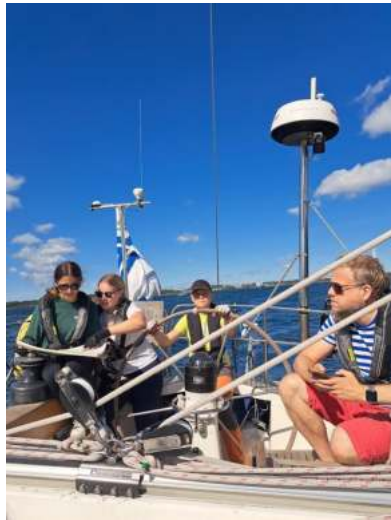
Saavuimme aamuyöllä Rödhamniin ja päätimme olla siellä kaksi yötä. Päivän aikana tutustuimme saareen ja jotkut kävivät uimassa ja katsoimme laivojen menoa saaren vierestä. Rödhamn oli kiva saari.

Sitten menimme maarianhaminaan ja siivosimme veneen. Osa miehistöstä lähti laivalla Turkuun ja osa jäi veneelle odottamaan seuraavaa matkista. Veneelle jääneet yöpyivät siellä kolme päivää. Kävimme Maarianhaminassa kolme kertaa kaupassa ja ostimme joka kerta kärryn täydeltä ruokaa. Reissulla oli Samu, Pinja, Charlie, Emilia, Siiri, Oliver, Laura, Leah, Enni ja Milli.

Matkis II

9.-15.7.2023

Toisella matkiksella kun lähdimme Maarianhaminasta mittarimme eivät toimineet. Menimme ensimmäisenä saareen nimeltä Kobba Klintar. Siellä jäimme pohjaan kiinni, mutta menimme sinne silti. Aamulla jäimme taas pohjaan kiinni ja tarvitsimme toiselta purjeveneeltä apua. He hinasivat meidät pois sieltä. Lähdimme ylittämään Maarianhaminan ja Ruotsin välistä merta. Lapset kävivät uimassa 14.5 asteisessa vedessä.

Menimme yöksi Furusundiin. Kiinnitimme veneen laiturii mooringlinen kanssa. Mooringlinen on laiturilta mereen lähtevä köysi, joka kiinnitetään veneen perä knaapille. Mooringline oli vaikea ja emme oikeen osanneet käyttää sitä tai sitten ollaan vaan liian tottuneita poijuun. Lapset kävivät kaupassa yksin lossilla toisella saarella, Köpmanholmissa, koska aikuiset eivät halunneet tulla mukaan.

Lähdimme seuraavaksi luonnonsatamaan Krokholmiin jossa me menimme liaanilla veteen veneestä. Yöllä oli niin paljon hyttysiä, että osa ei pystynyt nukkua. Aamulla meitä odotti yllätys nimittäin jäätelövene tuli saaren jossa olimme. Kukaan ei kyllä ostanut mitään meidän veneestä.

Lähdimme matkaamaan Ruotsin Utöseen. Satama oli tosi täynnä niin menimme taxiveneen paikalle. Kaksi miehistöstä kävivät 4 km lenkillä ja osa kävi tutkimassa vanhoja louhoksia. Seuraavana aamuna lähdimme kohti Sandhamnina.

Kun saavuimme Sandhamniin vierasvenesatama oli täynnä joten menimme viereiseen saareen, Lökholmeniin. Olimme Lökholmenissa yhden päivän, kerkesimme käymään uimassa sekä saunassa. Kerkesimme käymään myös Sandhamnin puolella. Sandham oli hieno paikka ja siellä oli paljon porukkaa. Meiltä oli vesi loppu eikä Lökholmenin puolelta saanut vettä. Onneksi Sandhamnin tankkauslaiturilta sai vettä ja pääsimme lähtemään yötä vasten Tukholmaan päin.

Hetken nukuttua lähdimme Tukholmaan. Menimme hienoissa maisemissa ja kapeassa kanavassa. Menimme matalan sillan ali matkan varrella. Perille päästyä pesimme veneen ja siivosimme. Pääsimme myös tutustumaan Tukholmaan ja osa kerkesi käymään Gröna Lundissa ennen kotiin lähtöä. Reissulla oli Oliver, Siiri, Keso, Juhani, Essi, Emilia, Laura ja Leah.

-Siiri ja Oliver

Matkis III

16.-23.7.2023

Tukholmaan saavuttuaan Tokkis lepäsi parin päivän ajan Tukholman ytimessä, onneaan kokeillen haaksirikkomuseon ja uponneen Vasa-laivan välissä. Liki ehjänä kuitenkin päästiin pujottelemaan pois maailman pienimmältä tuntuneesta satama-altaasta idyllisen Tukholman

saariston ytimeen. Väistelimme poukkoilevia laivoja ja lauttoja, sekä kisasimme muiden purkkarien kanssa kohti Vaxholmaa. Vaxholmassa tutustuimme läheisemmin niin paikallisen uimapaikan liukkaisiin kallioihin, kuin elektroniikkakaupaksi luultuun "ravitsemusliikkeeseen". Minigolfmatsin ja yöunien jälkeen oli aika kääntää keula kohti ruotsalaisen purjehduksen mekkaa, Sandhamnina.

Keli suosi meitä koko matkan läpi kuvankauniiden saaristomaisemien, ja sivumyötäisessä oli helppo nauttia seilailusta ja auringosta. Sandhamnissa koitimme kiilata keulan rantalaituriin, mutta aistimme kuitenkin ettemme olleet tervetulleita roikkumaan epäviralliselle paikalle, ja siirryimme suosiolla sataman edessä olleeseen saaritukikohtaan. Vesibussilla kävimme Sandhamnin puolella pyörimässä, ja saimmehan myös yhden miehistönjäsenen peukalon telottua kallioilla pomppiessa. Vaikka tarkoitus olikin tutkia Tukholman saaristoa vielä päivän verran, oli järkevämpää tuulien takia lähteä ylittämään Suomen puolelle jo seuraavana aamuna.

Matka Sandhamnista Maarianhaminaan kesti varhaisesta aamusta myöhäiseen

iltaan, mutta matkalla nautimme sujuvasta myötätuulesta, pienestä meripahoinvoinnista ja tapaamisesta s/y Theian kanssa. Matkalla kehitimme myös Cha Cha Chasta purjehdusversion, "pidä kaksin käsin kiinni ruorista" jne. Ensinäytöstä odotellessa. Viimeisen tunnin ajan jatkoimme matkaa moottorilla Maarianhaminan itäsatamaan, jossa onnellisena nukuimme pitkät yönä, vaikka myöhästyimme saunasta.

Maarianhaminan jälkeen miehistö väheni yhdellä, sillä peukalo vaati hoitoa mantereella asti, mutta yhdeksällä miehistönjäsenellä olikin varmasti helpompaa mahtua läpi Lemströmin kanavan. Lumparnilla olimme jo varautuneet rankkasateeseen ja ukkosen

sietämiseen, mutta pilvet ja sateet sivusivat meitä, emmekä pelästyneet räjähdysmäisiä ukkosjyrähdyksiä ja trombinalkuja kuin todella paljon. Vielä hetki ennen Seglingeä, Ukko järjesti taivaista meille yllätyksen, ja käänsi tuulta noin 180°. Lilluimme liki paikallaan, suunnitellen Tokkis III:tä, kunnes saimme syötyä, ja ajoimme itsemme laituriiin, viimeiseen mahdolliseen paikkaan!

Seglingestä matkamme jatkui saarikierroksen ja yön jälkeen etelään, kohti Kökaria. Upeassa sivutuullessa kiidimme perille vain muutamassa tunnissa, ja saimme kuin saimmekin vielä paikan. Miehistön pojat myös saivat itselleen töitä järjestellen muiden veneiden rantautumisia, josta heidät suuresti palkittiinkin (5e tippinä). Kökaria voi kyllä paikkana suositella, upeat rantakalliot ja saaristomaisemat ovat uniikkeja.

Matkalla kohti Näsbytä saimme genoan komeasti solmuun, ja pyörimme useamman täyskierroksen sitä ratkoessa. Koska tämä ei vielä extreme-purjehduksesta riittänyt, päätimme kryssiä kamalan kapeaa väylää pitkin liki perille asti. Tästä saimmekin kehuja satamassa ohitse menneiltä moottoripurjehdijoilta. Saunan jälkeen oli suuntana Ajola, ja meikäläisen ensimmäinen kipparoitu matkis oli paketissa. Kiitos Emilia, Lotta, Saija, Jasper, Eemeli, Luukas, Unna, Minnea ja Jemina!

-Urho Uurasmaa

Archipelago Race

8.-10.9.2023

Ensimmäistä kertaa ikinä Tokkis lähti puolustavana mestarina syksyn kovimpaan ja ainoaan meripartioveneiden kisaan. Panokset olivat kovat, treenaus oli tiukkaa, miehistö oli teräksinen, mutta tuuliennuste oli heikoin miesmuistiin. Perjantaina pääsimme vielä purjehtimaan näppärästi Airistolle lähtöviivalle, mutta siihen tuuli loppuikin.

Ensimmäisen lähdön veneet, eli hitaammat 50% veneistä tekivät mailien mittaisen kaulan meihin nopeampiin veneisiin. Lähtiessämme tuntia myöhemmin, ei spinaakkeri oikein pysynyt edes vedossa. Yöhön mentäessä liikuimme keskimäärin alle solmun vauhtia, ja pystyimme kuulemaan toisten veneiden kuiskimista Tokkikselle asti. Suuria kauhun hetkiä todettiin yön aikana, kun lukuisat purjeidenvaihdot välillä johtivat nopeuden putoamisen 0.5 solmusta 0.3:een. Kuitenkin jollain ilveellä vauhti ei ikinä pysähtynyt täysin, ja yöllä ei suuria muutoksia veneiden järjestyksissä tapahtunut.

Mutta aamuauringon alkaessa kajastaa, olimme lipuneet jo Airiston eteläpäähän, nopeiden veneiden ollessa vielä liki paketissa. Tuulen ja vauhdin alkaessa hiljalleen nousta, alkoi vanha rouva loistamaan purjehdusominaisuuksissaan.

Hitaammat ja nopeammatkin veneet alkoivat pikkuhiljaa jäädä jälkeen, ja suorastaan ilmiömäisen hieno spinnuttelupäivä aukesi. Suunta kääntyi veneilyn runkoväylän mukaiseksi luoteeseen, ja jatkoimme upeita ohituksia, jippejä, purjeidenvaihtoja ja ties mitä temppuja. Koskaan ei ole taidettu tehdä näin komeita keulapurjekuorintoja Tokkiksella!

Reaaliaikainen tuloslaskenta oli melko hankalaa, mutta kääntyessämme viimeiselle sivutuuli- ja kryssipätkälle, oli asetelma selvä. Tokkis johti tasotuskilpailussa kaikkia toisen lähdön veneitä, mutta Helvi ja Pranstaka olivat saaneet alkuyöstä niin suuren edun, että heidän kiinni ottaminen vaatisi suuria ponnisteluja. Niihin siis ryhdyttiin. Melkoisen kallellaan ajoimme siis genaakkerilla kohti Velkuua, josta kryssiminen alkoi, ja jatkui aina Ruotsalaisen eteläpuolelle. Aivan uskomattoman tiukkojen ja taitavien wendojen sarja johti siihen, että olimme aivan minuuttikamppailussa kärkisijoista, pienikin virhe voisi ratkaista mestaruuden.

Tokkis kurvasi maaliviivaa merkitsevän viitan vierestä, ja tulosseuranta alkoi, kenties kiivaampana kuin itse kisa. Tokkis oli tällä hetkellä toisena Pranstakan takana, mutta kilpailun hitain vene, Helvi, oli liki samassa ajassa kiinni kuin Pranstaka. Vasta palkintojenjaossa saatiin asiasta varmuus, Helvi voitti kuin ihmeen kaupalla! Ja Tokkis oli sentään nopein meistä viimeisenä lähteneistä, jonkinlainen saavutus sekin. Aivan upeasti meni tämäkin kisa, kiitos Juuso, Eero, Niilo, Pinja, Neea, Emilia, Aleksanteri, Bea, Jemina ja Laura!

Ensi vuonna palautetaan pokaali meille, eikös?

ARCHIPELAGO RACE 2023 TULOKSET

Sija	Alus	Hdcp.	Lähtöaika	Maaliintuloaika 9.9.2023	Purjehdittu aika	Laskettu aika
1	Helvi	0,8337	8.9.2023 20:00	13:57:10	17.57.10	14.58.02
2	Pranstaka	0,97	8.9.2023 20:00	11:28:40	15.28.40	15.00.48
3	Tokka-Lotta	0,9824	8.9.2023 21:00	12:41:32	15.41.32	15.24.58
4	Meripurakk	0,9455	8.9.2023 20:00	12:37:15	16.37.15	15.42.54
5	TMX	1,0327	8.9.2023 21:00	12:23:57	15.23.57	15.54.10
6	Pupu	0,9740	8.9.2023 21:00	13:32:02	16.32.02	16.06.14
7	Meritähti	0,9299	8.9.2023 20:00	13:21:41	17.21.41	16.08.40
8	Merisissi III	0,9900	8.9.2023 21:00	13:31:44	16.31.44	16.21.49
9	Merisusi	0,9488	8.9.2023 20:00	13:21:55	17.21.55	16.28.34
10	Ran	0,9925	8.9.2023 21:00	13:47:50	16.47.50	16.40.16
11	Aurantyttö	1,029	8.9.2023 21:00	13:27:06	16.27.06	16.55.44

Täplärapujen retki Luolalanjärvelle 28.9.2023

Täpläravut- lauma vieraili syksyllä Luolalanjärven luontopolulla yhden kokouksen verran. Matkalla suoritettiin Lajintuntija- jälkeä havainnoimalla ja tunnistamalla kotiseudun eläimiä ja kasveja. Lisäksi jokainen ryhmä keräsi omaa luontokassia. Alla sudenpentujen mietteitä retkestä ja retkeen liittyviä tehtäviä.

Evelin ja Nelli

Mentiin Luolalanjärvelle retkelle. Ensin jaettiin ryhmät. Sitten menttiin etsimään havaintoja. Sitten me kävelimme sillalla. Sitten me löysimme simpukan. Käveltiin semi kauan. Sitten vastaan tuli ylämäki. Saavuimme eväspaikkaan. Sitten syötiin pullaa ja pehmeitä kaurakeksejä.

Aino ja Enni

Teimme Täplärapujen kanssa retken Luolalanjärvelle. Löytyi paljon kaikkea kiinnostavaa ja tutkittavaa. Esim. simpukoita. Emme päässeet kierrosta loppuun saakka, mutta söimme pieniä eväitä ja palasimme lähtöpaikkaan. Miltei kaikki kiipesivät korkealle kukkulalle/mäelle.

Iris

Olimme retkellä Luolalanjärvellä. Aloitimme menemällä katsomaan lintutornista lintuja ja tekemään havaintoja. Sen jälkeen jatkoimme tekemällä havaintoja esimerkiksi linnuista, eläimistä, hyönteisistä ja kasveista. Kun saavuimme sillalle, olimme jo hieman nälkäisiä. Sillalla oli pari kalastajaa. Kun olimme menneet sillan yli, kävelimme hetken ja saavuimme paikalle, jossa herkuttelimme välipalapatukoilla ja pullilla. Löysimme myös hauskan liukumäkipaikan. Kun olimme syöneet, lähdimme takaisin päin. Loppumatka taittui nopeasti. Hetkessä olimme jo parkkipaikalla.

Auri

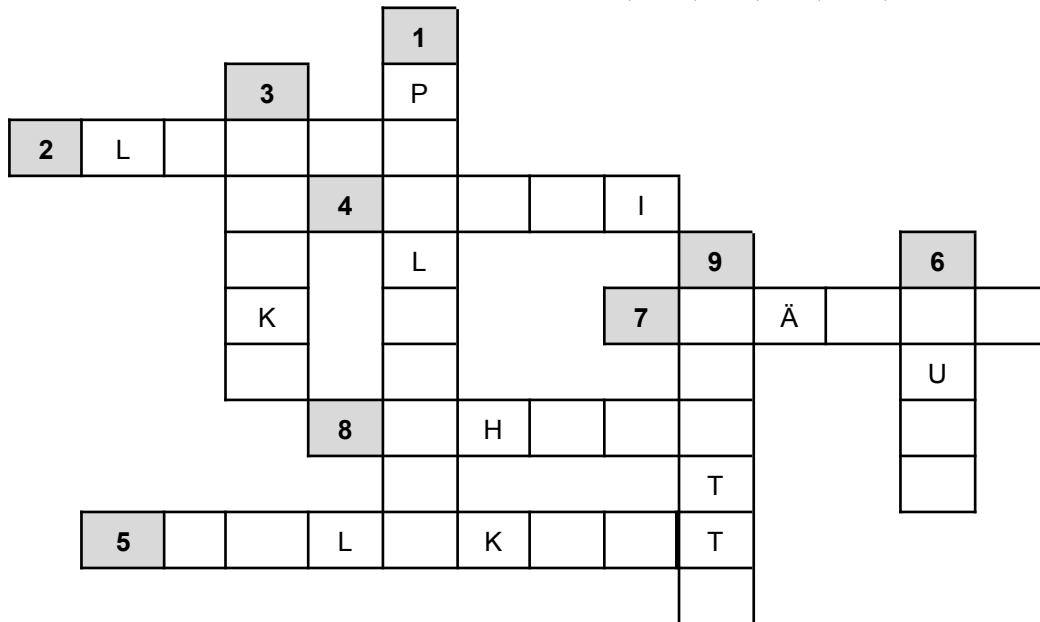
Menimme retkellä Luolalanjärvelle. Kävimme kiikaroimassa lintutornissa ja jaoimme siellä ryhmät. Ne olivat Partiotytöt, Lentävät Hait ja Sipisimpukat. Sitten jatkoimme matkaa ja teimme havaintoja. Löysimme mm. pihkaa, sieniä, linnunpönttöjä, kotiloita ja nokkosia. Sen jälkeen menimme sillalle ja totesimme, että järvi, jonka yli menimme, oli hyvin likainen. Sitten söimme eväitä ja lähdimme takaisin päin.

Kalaristikko

tehnyt: Mona, Jadessa, Sofia

vihjeet:

1 H, 3 S, 2 L, 1 P, 1 A, 1 K- alkavaa kalaa

Ristikko

tehnyt: Niilo

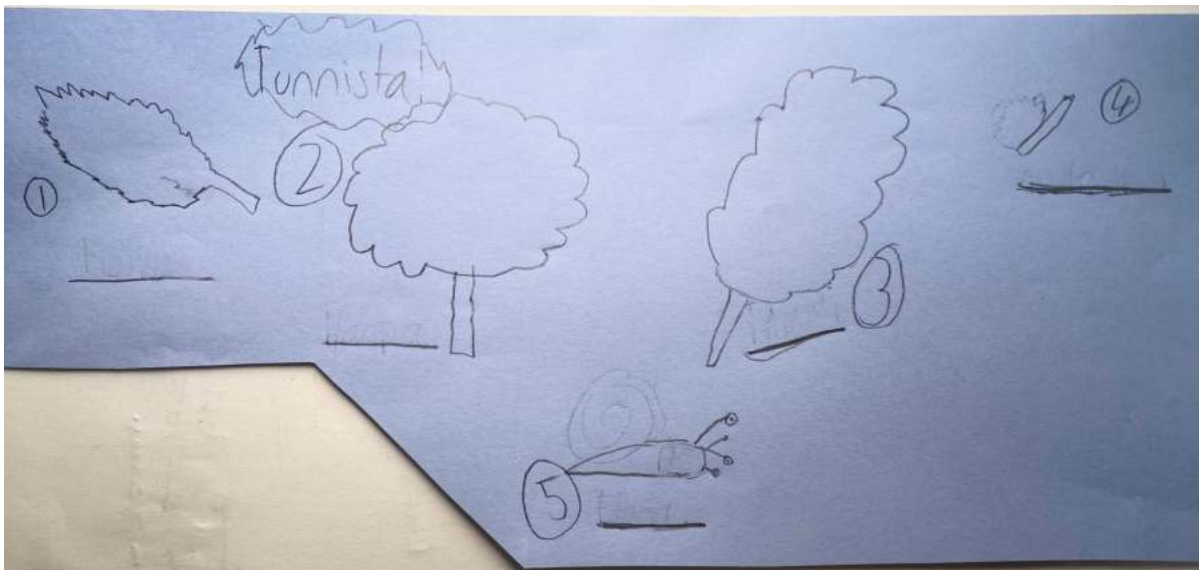
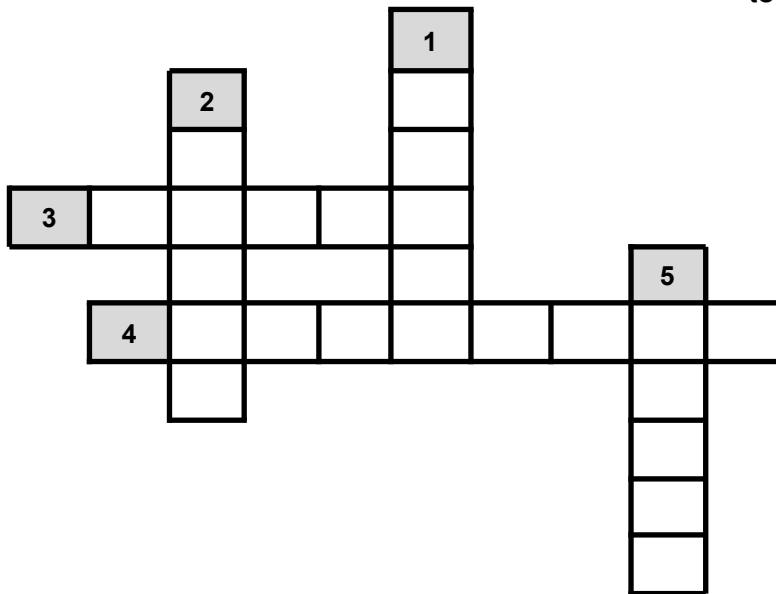

vihjeet:

1. Se on harmaa, ei liiku, ei elä.
2. Sillä on sarvet, niitä on metsässä, se on karvainen.
3. Sillä on renkaat, se ei elä, sillä on moottori.
4. Se elää, se on myrkyllinen, sillä on selkäranka.
5. Sillä on karvaa, sillä on kynnet, sillä on terävät hampaat.
6. Se on pelottava, sillä on punaiset silmät.

Tunnista ja täytä

tehnyt: Silja ja Emma

Oikeat vastaukset löytyvät seuraavalta sivulta.

Kalaristikko oikeat vastaukset:

1. pallokala
2. lahna
3. hauki
4. lohi
5. silakka
6. kuha
7. särki
8. ahven
9. sintti

Ristikko oikeat vastaukset:

1. kivi
2. hirvi
3. auto
4. kyy
5. karhu
6. hirviö

Tunnista ja täytä oikeat vastaukset:

1. koivu
2. haapa
3. tammi
4. neulanen
5. etana

Halloween-retki

NaSin perinteinen halloween-retki järjestettiin 4.-5.11. Retkelle osallistui minä Jemina, Minnea, Enni, Eemeli ja Jasper, sekä johtajina Lauri, Urho, Lotta, Emmi, Ella ja Julia.

Kokoonnuimme kololla, harjoittelimme muistiin jo tutuksi tulleen sammakkorituaalin, jonka jälkeen oli aika ensimmäiselle tehtävälle. Tehtäväksemme ilmeni rakentaa mamelukkikalan munien kuljetin, joka toimi myös kekripukinkarkoitteena. Rakennettuamme täydellisen kottikärryä muistuttavan rakennelman tulikin aika astetta haastavammalle tehtävälle, munien etsinnälle. Vihjeenä saimme, että ne sijaitsevat kolon lämpimimmässä paikassa, joten ensimmäisenä suunta oli pattereiden, uunin sekä takan luo. Kun aloimme olla jo varmoja ettei munia mistään löydy, saimme uuden vihjeen, jossa kerrottiin rakkaan kolomme hautovan kyseisiä munia.

Suuntana oli siis kolon kellari, jota tutkiessamme löysimme pienen oven, joka johti munien luokse.

Munat löydettyämme saimme pientä evästä ja uuden ohjeen. Seuraavaksi reittipisteeksi kohti munien kuoriutumisaikaa osoittautui koordinaatteihin 60°28'54.9"N 22°02'14.4"E, toisin sanoen Naantalin Rakennuspuun takana olevalle nurmikkoalueelle. Siellä meidän oli määränä esittää sammakkorituaali täydellisesti esitettynä, sekä pohtia ristikkoon sanat, jotta saimme seuraavan kohteemme selville. Ankaran aivotyöskentelyn tuloksena saimme kuin saimmekin ristikon valmiiksi. Määränpäämme oli siis seuraavaksi Ukko-Pekan Kukkapiesti, jossa jo tutuksi tullut sammakotanssi & laulu oli esitettävä myyjille. Sen tehtyämme saimme kirjekuoren.

Kirjekuori paljasti meidän matkamme olevan vasta aluillaan. Seuraava pysäkki olisi Turku ja matka tulisi suorittaa kiitovaunun kyydissä, jota täälläpäin myös bussiksikin kutsutaan. Turkuun päästyämme kävelimme Turun taidemuseon luo, jossa aloimme valmistaa myskikurpitsakeittoa. Keittoa tehdessämme havaitsimme museon pihalle kerääntyvän ihmisiä. Kappas vain samaan aikaan aivan vieressämme alkoi palestiinalaisten mielenosoitus, mutta sepäs ei meitä hetkauttanut. Jo seuraavassa hetkessä olimme syöneet keitot ja lähdössä kaupungin keskipisteeseen, kauppatorille.

Torilla naamamme, sekä mamelukkikalan munien kuljetin sai väriä pintaan meidän tehdessä taidetta toisiimme.

Sotamaalaukset naamassa kuljimme Kävelykadun partion kalenterimyyntipisteelle, jossa oli aika suorittaa sammakkotanssi. Sen tehtyämme saimme kartan. Kauhuksemme totesimme sen olevan Hansan kartta. Reippaina partiolaisina aloimme suorittamaan Hansassa suunnistustehtävää. Muutaman tuskaisen tunnin jälkeen

olimme vihdoin saaneet tehtävän suoritettua. Olimme keränneet kokoon Meripoikkatte veis sanat, jotka tietenkin piti myös laulaa. Niinpä me matkasimme kohti Föriä. Ennen kuin yksikään meistä meni vesille, piti meidän tietenkin pukea pelastusliivit yllemme. Pelastusliivit päällä "hieman" vain sateen kastelemina hyppäsimme Föriin laulamaan, sepäs meiltä sujuikin mallikkaasti. Risteilylle kun olimme lähteneet ja karaokeakin oli jo laulettu, pitihän sitä nyt tanssimaankin päästä! Suoritimme juhlatunnelmissa päivän viimeistä sammakkotanssia, tietämättämme mitä tuleman piti..

Hulppean risteilyn päätteeksi, meitä pyydettiin autoihin, tottakai pelastusliivit edelleen päällä, sillä turvallisuus ennen kaikkea! Matka kohti päivän viimeistä kohdetta oli alkanut, mutta minne? Ikea, Tokkis, Muumimaaailma, kirkko? Hämmentyneinä matkustimme Naantalın jokaisen kolkan läpi arvuutellen minne päädymme. Määränpäämme oli kuitenkin Soiniemi, jonne meidät hylättiin odottamaan päivän kauheinta kokemusta.

Yksi kerrallaan meidät kutsuttiin nuotion äärelle. Jos odottaminen tuntui ahdistavalta, pelottavalta ja inhottavalta, paikan päällä asiat ei muuta kuin vain vähintäänkin kaksinkertaistuneet. Meitä odotti ämpäri, jonne oltiin laitettu puuroa, kurpitsaa ja Surströmmingin hapansilakoita, nam! Eipä siinä auttanut muuta kuin kääriä hihat ja alkaa etsiä kalaa, jonka vartalossa on kiinni lukko ja suussa avain. Sain kuin sainkin kalan käsiini, mutta ilman lukkoa ja ilman päätä. Eikun etsimään uutta kroppaa! Seuraavaksi kalastin käsiini lukon ja vartalon, mutta pää puuttui edelleen. Puuro oli alkanut kypsentää kalaa, jolloin se oli alkanut hajoilla. Ei auttanut muuta kuin etsiä pää.

Ikuisuudelta tuntuva tuskainen ämpäriin tutkimisen seurauksena löysin kuin löysinkin kalan pään. Ainut pieni ongelma oli, ettei kalan suusta löytynytäkään avainta, se oli hukkunut kaiken puuron sekaan. Katsoin hivenen järkyttyneenä Urhoa, Lauria ja Lottaa, vain todetakseni, etten ollut laittamassa enää kättäni ämpäriin, jolloin Urho antoi kaksi vaihtoehtoa. Pussaa kalan päätä tai pussaa kalan päällä lukkoa, niin lukko avautuu. Yllättäen valitsin jälkimmäisen.

Jokainen meistä suoriutui tehtävästä loistokkaasti, jonka seurauksena meidät palkittiin hyvällä ruualla ja saunomismahdollisuudella. Hyvä me! Illan päätteeksi menimme nukkumaan, jolloin uni kelpasi meille jokaiselle enemmän kuin hyvin. Kiitos kaikille unohtumattomasta retkestä!

-Jemina Hotanen

NaSin ryhmät

Sudenpennut ovat noin 7-9 -vuotiaita partiolaisia, joiden toiminta muodostuu partiotaitoihin tutustumisesta, leikeistä, tarinoista sekä monenmoisesta tekemisestä.

Lunnit 1. vuoden

Haukat 2. vuoden

Täpläravut 3. vuoden

Seikkailijat ovat noin 10-12- vuotiaita, joiden toiminta muodostuu erilaisista suoritettavista aktiviteeteista, retkistä sekä kisoista. Seikkailijat suorittavat myös erilaisia haasteita.

Megalokit 1. vuoden

Merimetsot 2. ja 3. vuoden

Tarpojat ovat noin 12-15- vuotiaita, joiden toiminta muodostuu erilaisista suoritettavista aktiviteeteistä, leiristä sekä vastuu- tai johtamistehtävistä.

Merisiilit 1. vuoden

Kampelat 3. vuoden

Samoajat ovat noin 15-17- vuotiaita, joiden ohjelma muodostuu eri mittaisista suoritettavista aktiviteeteista. Aktiviteeteissa samoajat tutustuvat samoajaohjelmaan sekä oppivat johtajuutta, ryhmätyöskentelyn taitoja ja laajentavat näköpiiriään lippukunnan ulkopuolelle.

Valkohait 1. vuoden

Aikuiset

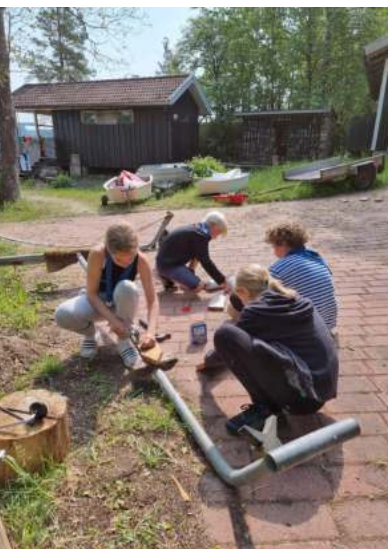
Luodaan yhdessä itsellemme harrastus, joka antaa jokaiselle juuri niitä kokemuksia, joita itse haluaa saada. Partiossa voi esimerkiksi opetella purjehtimaan tai lähteä päiväretkelle vaeltamaan. Saat hyödyntää partiossa aiempaa opiskelu- tai työkokemusta tai valita tehdä jotain aivan muuta. Määrittelet itse, kuinka paljon tahdot antaa aikaasi partiolle ja mitä haluat partiossa tehdä. Lippukunnassa on erilaisia pestejä mitä voi halutessaan tehdä, esimerkiksi johtaa ryhmää tai toimia lippukunnan hallituksessa rivijäsenenä.

Lisätietoja voit lukea osoitteessa *partio-ohjelma.fi*

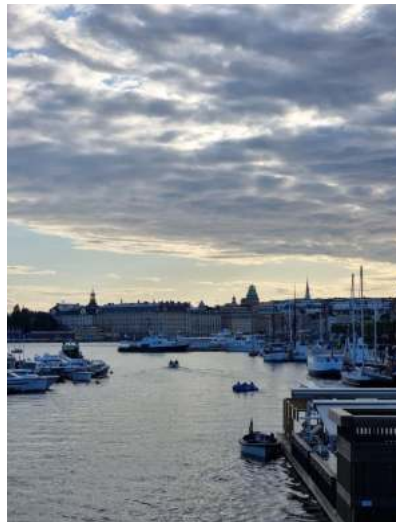
Vuosi 2023 kuvina

Ensi kautta odotellessa voi palata alkuun ja fiilistellä siihen asti kun pääsee taas nostamaan purjeet.

